

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

09 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Ion Guzun,

Judecători – Oleg Sternioală și Nicolae Craiu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, declarate de avocatul Valeriu Isiumbeli în numele inculpatului Anastasov Gheorghi și de ultimul, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 decembrie 2015, în cauza penală în privința lui

Anastasov Gheorghi Vasiliu, născut la 23.04.1951, originar și domiciliat în s. Bugeac, str. Iubileinaia 2, raionul Comrat.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 20.06.2011 pînă la 21.12.2011;

Instanța de apel de la 07.02.2012 pînă la 29.05.2013;

Instanța de recurs de la 06.11.2013 pînă la 01.04.2014;

Instanța de apel de la 12.05.2015 pînă la 26.02.2015;

Instanța de recurs de la 20.05.2015 pînă la 30.06.2015;

Instanța de apel de la 24.07.2015 pînă la 23.12.2015;

Instanța de recurs de la 25.07.2016 pînă la 09.11.2016.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală a fost legal executată.

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție asupra recursurilor ordinare în cauză în baza actelor din dosar,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Comrat din 21 decembrie 2011, procesul penal în privința lui Anastasov Gheorghi pe art. 184 alin. (2) Cod penal (*red. 1961*) a fost încetat, în legătură cu prescripția tragerii la răspundere penală.

De la inculpatul Anastasov Gheorghi s-a încasat în beneficiul Primăriei s. Bugeac prejudiciul material de 86.988 lei.

2. Instanța de fond a constatat că, Anastasov Gheorghi, este învinuit de faptul că, deținând funcția de primar al s. Bugeac, r-nul Comrat, fiind o persoană cu funcție de demnitate publică, în temeiul pct. 16) art. 38 al Legii nr. 186-XIV din 06 noiembrie 1998 „Cu privire la administrația publică locală” fiind obligat să administreze bunurile care aparțin satului, contrar prevederilor art. 10, 12 Cod Funciar, conform căror atribuirea și înstrăinarea terenurilor se referă la competența excepțională a consiliilor locale și se efectuează prin adoptarea deciziilor, urmărind scopul înregistrării și trecerii în proprietatea sa a terenului, la atribuirea căruia el nu avea careva drepturi, la 17 noiembrie 2000 a înregistrat pe numele său actul (titlul) care confirmă dreptul de proprietate asupra terenului agricol de 3,1296 ha., nr. cadastral 9614109026, preț normativ de 86.988 lei. Drept temei pentru eliberarea titlului, necătînd la lipsa deciziei Consiliului local care ar fi oferit dreptul la primirea terenului echivalent, de către Anastasov Gh. a fost indicată Dispoziția primarului s. Bugeac nr. 10-3/16 din 06 noiembrie 2000, dispoziție care în realitate nu există.

Ulterior, la 13 septembrie 2007, dreptul de proprietate asupra terenului sus menționat a fost înregistrat pe numele inculpatului și soției acestuia Anastasova E. la Î.S. „Cadastru”, filiala „Comrat”. Temei pentru înregistrarea dreptului de proprietate a servit actul (titlul) prezentat de Anastasov G.. Prin acțiunile sale inculpatul a cauzat

intereselor publice ale Primăriei s. Bugeac, r-nul Comrat, un prejudiciu material considerabil în sumă de 86 988 lei, ceea ce constituie 4 349,4 unități convenționale.

Instanța a reținut că, deși inculpatul nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii imputate, aceasta este dovedită prin probele administrate.

Instanța a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 184 alin. (2) Cod penal (red. 1961), ca abuz de putere, adică folosirea intenționată de către o persoană cu înaltă funcție de răspundere a atribuțiilor sale contrar obligațiilor de serviciu, dacă ea a cauzat daune considerabile intereselor publice.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 327 alin. (2) lit. b), 90 Cod penal, la 5 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere în organele publice de stat pe un termen de 3 ani, cu aplicarea art. 90 Cod penal, suspendarea condiționată a executării pedepsei, pe un termen de probațiune de 5 ani.

Apelantul a specificat că, daunele materiale aduse autorității publice locale au avut loc în septembrie 2007, atunci când a fost perfectat dreptul de proprietate asupra terenului de 3 1296 ha.

3.1 Avocatul Covalenco S. și inculpatul, au declarat apeluri solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri, prin care ultimul să fie achitat, deoarece în acțiunile acestuia lipsesc elementele infracțiunii.

Apelanții au invocat că declarațiile inculpatului și martorilor, dar și probele scrise combat învinuirea înaintată ultimului.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 29 mai 2013, apelurile au fost admise, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre.

Anastasov Gheorghe a fost achitat de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (2) lit. b) Cod penal, deoarece în acțiunile lui lipsesc elementele infracțiunii.

4.1. Pentru a-și motiva soluția, instanța de apel a conchis că, în speță în acțiunile inculpatului lipsesc elementele infracțiunii incriminate, din care considerent Anastasov Gh. urmează a fi achitat.

Instanța de apel a menționat că, instanța de fond a dat o apreciere eronată probelor administrate în cauză, greșit concluzionând despre vinovăția inculpatului, iar probele prezentate de partea acuzării nu confirmă vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii incriminate atât în baza acțiunilor ce au avut loc în anul 2000 cât și în baza acțiunilor ce au avut loc în anul 2007.

Instanța de apel analizând declarațiile martorilor Scurtul Sv., Topal T., Muntean P., Nezalzov P. a concluzionat că, vina inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate nu a fost confirmată, deoarece nici un martor nu a declarat că Anastasov Gh. și-ar fi perfectat Titlul pe numele său și că acesta ar fi indicat în Titlu ca temei de eliberare a acestuia decizia primarului, și care ulterior a cunoscut despre faptul că, prin hotărârea Judecătoriei Comrat a fost anulată decizia Consiliului Primăriei s. Bugeac, r-nul Comrat din 01.06.2000.

Totodată, instanța de apel a menționat că, faptul existenței deciziei Consiliului local al s. Budjac din 01 iunie 2000 privind repartizarea cotei de teren echivalent nu numai în baza listei generale, aprobată de către Comisia Funciară, dar și primarilor și conducătorilor întreprinderilor aflați pe teritoriul satului se confirmă prin copia procesului verbal nr. 5 din 01.06.2000 al ședinței Consiliului Primăriei com. Budjac,

astfel, prin decizia dată este combătută integral învinuirea înaintată lui Anastasov Gh. precum că, Titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren pe numele lui a fost perfectat și eliberat la 17 septembrie 2000, necățid la lipsa deciziei consiliului sătesc.

La fel, instanța de apel a reținut că, nu a fost confirmată nici învinuirea incriminată referitor la faptul că inculpatul cunoscând despre hotărîrea Judecătoriei Comrat nr. 2 - 176/02 din 06.07.2002 prin care Decizia Consiliului local al s. Budjac din 01 iunie 2000, a fost anulată, a înregistrat la ÎS "Cadastru" în anul 2007, dreptul de proprietate asupra terenului în cauză, argumentînd că de către acuzatorul de stat în acest sens nu au fost prezentate careva probe care cu certitudine ar dovedi că inculpatul cunoștea despre această hotărîre judecătorească.

Cît privește învinuirea adusă lui Anastasov Gh. referitor la faptul că prin acțiunile întreprinse în anul 2007 și anume înregistrarea de către ultimul în Registrul Bunurilor Imobile a dreptului de proprietate asupra terenului în cauză pe numele său și a soției sale, prin ce a comis infracțiunea de abuz în serviciu, Colegiul penal a conchis că aceasta nu a fost confirmată. În argumentarea acestei concluzii instanța de apel a reținut următoarele: întrucît nu a fost dovedită prima parte a învinuirii și anume, primirea ilegală a cotei de teren echivalent în lipsa Deciziei Consiliului local, precum și nu este demonstrat faptul că Anastasov Gh. cunoștea despre existența hotărîrii Judecătoriei Comrat, prin care a fost anulată decizia Consiliului Local din 01 iunie 2000, atunci nu este temei de a considera că acțiunile lui Anastasov Gh. din 13 septembrie 2007, privind înregistrarea dreptului de proprietate în baza acestui Titlu, sunt ilegale. Totodată, instanța a menționat că Anastasov Gh. din anul 2003 nu deține funcția de primar, adică nu este persoană cu funcție de răspundere, iar acțiunile lui din 2007 privind înregistrarea dreptului de proprietate asupra terenului dat, nu pot fi recunoscute ca abuz în serviciu, adică lipsește subiectul infracțiunii, imputate lui Anastasov Gh.

5. Nefiind de acord cu hotărîrea instanței de apel procurorul a declarat recurs ordinar, prin care a solicitat casarea acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a invocat că, instanța de apel nu a verificat probele prezentate pe cauză.

6. Conform deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 01 aprilie 2014, recursul a fost admis, casată decizia contestată și dispusă rejudecarea cauzei în Curtea de Apel Cahul.

6.1. Instanța de recurs a indicat că, partea motivată a deciziei instanței de apel contravine dispozitivului acesteia.

Instanța de apel n-a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptînd o soluție pripită de achitare a inculpatului. Totodată, superficial și unilateral a cercetat unele probe, fără a se pronunța asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat de procuror.

Faptul că la momentul înregistrării terenului Anastasov Gh. nu era persoană cu funcție de demnitate publică, nu poate fi interpretat că acesta nu este subiect al infracțiunii prevăzute de art. 327 Cod penal. Abuzul de putere sau abuzul de serviciu este o infracțiune de rezultat, astfel că fapta comisă de Anastasov Gh. s-a finalizat o dată cu înregistrarea dreptului de proprietate asupra terenului, Anastasov Gh. devenind deținătorul dreptului de posesiune, folosință și dispoziție asupra acestui teren. La fel, este pripită concluzia instanței de apel referitor la faptul că, inculpatul nu cunoștea despre existența hotărîrii Judecătoriei Comrat nr. 2-176/02 din 06 iulie 2002, prin care

s-a dispus anularea deciziei Consiliului local al Primăriei Bugeac din 01 iunie 2000, deoarece potrivit textului hotărârii, primarul Anastasov Gh. nu numai că, a fost prezent la examinarea cauzei date, dar a și recunoscut acțiunea înaintată invocând că „Consiliul local la emiterea deciziei din 01 iunie 2000 a încălcat legea”.

7. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 26 februarie 2015, apelurile inculpatului și avocatului Covalenco S. au fost respinse ca fiind nefondate.

Apelul procurorului a fost admis, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, după cum urmează:

Anastasov Gheorghe a fost condamnat în baza art. 327 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere în organele publice de stat pe un termen de 3 ani, cu aplicarea art. 90 Cod penal, pedeapsa fiindu-i suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 2 ani.

În rest, sentința a fost menținută.

7.1. Instanța de apel a reținut că, prima instanță incorect a constatat circumstanțele cauzei și neîntemeiat a ajuns la concluzia de încetare a procesului penal în privința inculpatului, fără a aprecia în mod corespunzător probele și circumstanțele cauzei.

Culpa lui Anastasov Gh. în comiterea abuzului de serviciu este dovedită în întregime prin cumulul probelor administrate și verificate în cauză.

Dreptul de posesie și folosință asupra terenului, inculpatul l-a obținut în anul 2000 (data eliberării Titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren nr. 9614109026), adică, în perioada când deținea funcția de primar al s. Bugeac, r-nul Comrat. Astfel, ultimul fiind deținătorul acestor drepturi și-a permis ulterior în anul 2007 să înregistreze dreptul de proprietate în Registrul Bunurilor Imobile al ÎS „Cadastru”.

Faptul că, la momentul înregistrării terenului, Anastasov Gh. nu mai era persoană cu funcție de demnitate publică, nu poate fi interpretat că el nu este subiect al infracțiunii prevăzute de art. 327 Cod penal.

Probele administrate confirmă faptul comiterii de către inculpat a infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (2) lit. b) Cod penal - abuzul de serviciu, adică folosirea intenționată de către o persoană publică a situației de serviciu în interes material, ce a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice, săvârșită de o persoană cu funcție de demnitate publică.

De asemenea, s-a constatat că, terenul ilegal atribuit inculpatului și ulterior înstrăinat fiicei acestuia, aparținea autorității publice locale, și reieșind din datele contractului de donație din 30.07.2008, terenul cu nr. cadastral 9614109026, cu suprafața de 3 1296 ha, era evaluat în mărime de 86.988 lei, acesta fiind prejudiciul material necesar de restituit în beneficiul primăriei s. Bugeac.

La stabilirea pedepsei, instanța a indicat că, ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite de inculpat, că el a comis o infracțiune intenționată, consumată, care este una gravă, de motivele comiterii infracțiunii, de personalitatea inculpatului, că se caracterizează pozitiv, nu are antecedente penale, concluzionând că circumstanțele respective permit stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare, cu aplicarea art. 90 alin. (1) Cod penal.

8. Împotriva hotărârii procurorului a declarat recurs ordinar, prin care a solicitat casarea hotărârii menționate și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a invocat că, la stabilirea pedepsei instanța de apel eronat i-a suspendat condiționat executarea pedepsei aplicate inculpatului Anastasov Gh.

Instanța a lăsat fără apreciere faptul că, anterior Anastasov Gh. a fost condamnat prin decizia Curții de Apel Comrat din 25.06.2007 în baza art. 327 alin. (2) lit. a), b), 328 alin. (3) lit. a), 332 alin. (2) lit. a), 39, 43 Cod penal (1961) la 8 ani închisoare cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 3 ani, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de 3 ani, pentru acțiunile ilicite comise tot în funcție de primar al s. Bugeac în perioada 09.01.2002 - 01.04.2003, scopul fiind acapararea de terenuri și bunuri materiale ale administrației publice locale.

Argumentul instanței de apel că Anastasov Gh. este caracterizat pozitiv, necatînd la condamnarea anterioară, este unul neîntemeiat.

Mai mult, infracțiunea de abuz în serviciu cu cauzarea de daunele considerabile, a început la 17.11.2000 și s-a consumat la 13.09.2007, adică în perioada termenului de probă stabilit prin decizia Curții de Apel Comrat din 25.06.2007.

În cazul dat sunt relevante prevederile art. 90 alin. (10) Cod penal - în cazul în care cel condamnat cu suspendarea condițională a executării pedepsei săvîrșește în termenul de probă o nouă infracțiune intenționată, instanța de judecată îi stabilește o pedeapsă în condițiile art. 85 Cod penal.

Pedeapsa definitivă pentru inculpat trebuia să fie stabilită cu aplicarea art. 85 Cod penal, pentru cumul de sentințe, de a adaugă în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin decizia Curții de Apel Cahul din 26.02.2015, partea neexecutată a pedepsei stabilite prin decizia Curții de Apel Comrat din 25.06.2007.

Astfel, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale menționate mai sus.

De asemenea, circumstanțele invocate de instanță nu sînt de natură să ducă la concluzia că fapta inculpatului este lipsită de importanță și de scăderea pericolului social al faptei comise, mai ales că atitudinea inculpatului de nerecunoaștere a faptei, depunerea apelului la sentință cu solicitarea de achitare - exclude posibilitatea evidențierii căinței sincere a acestuia ca circumstanță atenuantă, nu este de natură rațională a aplica prevederile art. 90 Cod penal, în condițiile în care există probe certe că inculpatul a comis infracțiune de abuz în serviciu, cu cauzarea de pagube considerabile intereselor publice în mărime de 86.988 lei.

Vîrsta pensionară, caracteristica pozitivă și lipsa antecedentelor penale nu pot fi apreciate ca circumstanțe atenuante sau circumstanțe raționale pentru aplicarea art. 90 Cod penal.

Anastasov Gh. a comis fapte infracționale și anterior, și anume o infracțiune care s-a consumat în termenul de probă stabilit de instanța de judecată.

Asupra acestor circumstanțe și argumente ale acuzării menționate în apelul și în cadrul ședinței instanței de apel, ultima nu s-a expus.

Instanța de apel, la stabilirea pedepsei pentru infracțiunea prevăzută în art. 327 alin. (2) lit. b) Cod penal, a considerat printr-o propoziție, eficientă suspendarea condiționată a executării pedepsei cu termen de probă, fiind o soluție eronată și poate aduce consecințe negative în practica judecării cauzelor penale și individualizării pedepsei penale.

Circumstanțele la care a făcut trimitere instanța de apel la stabilirea pedepsei, sînt împrejurări obișnuite care predomină și caracterizează majoritatea cetățenilor și deci nu se încadrează în raționale, deoarece nu corespund cerințelor de apreciere descrise în alin. (1) art. 90 Cod penal.

Prin urmare, se exclude posibilitatea aplicării față de Anastasov Gh. a prevederilor art. 90 Cod penal.

Prin încheierea Judecătorei Comrat din 06.06.2011, a fost aplicat sechestrul asupra bunurilor imobile, terenuri ale lui Anastasov G., cu nr. 9614112.230, cu suprafața de 0,1248 ha, nr. 9614110.012, cu suprafața de 0.7574 ha și nr. 9601501.021, cu suprafața de 1.5021 ha, ca o măsură pentru a asigura repararea prejudiciului cauzat de infracțiune, acțiunea civilă sau eventuala confiscare a bunurilor ori a contravalorii bunurilor utilizate la săvârșirea infracțiunii ori rezultate din infracțiune.

Instanța de apel nu s-a expus asupra ridicării sau nu a sechestrului asupra acestor bunuri imobile.

Potrivit rechizitoriului din 20.06.2011 și Actului nr. 1PS/5, cheltuieli judiciare constituie 133,20 lei, însă instanța de apel nu s-a pronunțat asupra acestora.

De asemenea, instanța de apel a menționat în dispozitivul deciziei că „În rest sentința Judecătorei Comrat din 21 decembrie 2011, se menține”, nefiind clar care sentință - cea în varianta rusă sau cea în varianta în limba de stat, cu mențiuni contradictorii privind soarta corpurilor delictive.

În drept, recurentu și-a întemeiat recursul pe art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală.

8.1 Împotriva hotărîrii a declarat recurs ordinar și inculpatul Anastasov Gheorghe, în care a solicitat casarea hotărîrilor adoptate și dispunerea achitării lui.

Recurentul a relevat că, instanța de apel nu a cercetat probele pe cauză, nu a argumentat concluzia despre vinovăția lui. Martorii au confirmat că a existat decizia Consiliului sătesc Bugeac cu nr. 5 din 01.06.2000, despre repartizarea terenurilor persoanelor din conducerea satului. Martorii Scurtul, Topala și Munteanu au confirmat că la momentul perfectării titlurilor, inclusiv pe numele lui, a existat decizia Consiliului, dar nu s-a știut că aceasta a fost anulată de către instanța de judecată.

Instanța de apel nu a indicat care anume acțiuni infracționale au fost săvârșite în anul 2000, s-a stabilit doar că el a semnat titlul, ci nu l-a confecționat, iar temei pentru emiterea titlului a fost decizia Consiliului sătesc Bugeac nr. 5 din 01.06.2000, care la acel moment nu a fost anulată. Faptul că el nu a fost inclus în lista persoanelor ce au dreptul de a primi terenuri, nu este o infracțiune, deoarece lista nu a fost întocmită de el, iar decizia despre repartizarea terenului a fost emisă după ce a fost întocmită lista. Dosarul penal este fabricat, iar pretențiile Primăriei s. Bugeac sunt neîntemeiate, deoarece conform art. 12 Cod Funciar, terenul în cauză este privatizat și nu are nici o legătură cu proprietatea publică.

Instanța nu a luat în considerație existența deciziei Consiliului sătesc Bugeac din 01.06.2000, despre repartizarea terenurilor, nu numai persoanelor din listă, dar și primarilor, și persoanelor cu funcții de conducere din teritoriu, fapt confirmat prin copia procesului-verbal nr. 5 a ședinței Consiliului sătesc Bugeac, astfel învinuirea adusă este nefondată.

Mai mult, de către Consiliul sătesc a fost respinsă cererea procurorului privind anularea deciziei nr. 5 din 01.06.2000, ultima fiind menținută. Astfel, nu se poate de considerat că el a primit terenul fără decizia Consiliului sătesc.

Titlul pe teren pînă la moment nu a fost anulat, astfel acțiunile sale privind înregistrarea dreptului de proprietate în anul 2007 sunt legale.

În drept, recursul a fost fondat pe art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală.

9. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 30 iunie 2015, au fost admise recursurile ordinare declarate de procuror și de inculpatul Anastasov Gheorghe, casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 26 februarie 2015, și dispusă rejudecarea cauzei de către Curtea de Apel Chișinău.

Pentru a se pronunța, instanța de recurs a menționat că, potrivit descriptivului sentinței, instanța de fond:

a) specificând că inculpatul „*este învinuit*”, nu a constatat și descris fapta criminală, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii;

b) nu a apreciat separat fiecare probă, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării, inclusiv cu circumstanțele de fapt și de drept incriminate inculpatului în rechizitoriu, în special cu acțiunea inculpatului din 13.09.2007 de înregistrare a dreptului de proprietate a terenului litigios, nu a indicat probele pe care și-a întemeiat concluziile și motivele pentru care a respins probele acuzației;

Astfel, prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția.

Iar instanța de apel, rejudecând cauza potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece, conform descriptivului și dispozitivului deciziei atacate:

1) nu a indicat în consecutivitatea prevăzută de lege fapta constatată de prima instanță, nu a constatat și descris fapta criminală, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii, nu a apreciat separat fiecare probă, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării, și nu a nominalizat probele pe care și-a întemeiat concluziile și motivele pentru care a respins alte probe;

2) nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate și repetate în recursurile ordinare din decizie, în special asupra faptului că inculpatul a comis infracțiunea în timpul termenului de probă stabilit prin decizia Colegiului penal al Curții de apel Comrat din 25 iunie 2007, urmînd să-i fie aplicată pedeapsa conform 84 sau 85 Cod penal, indicînd nemotivat că inculpatul „*nu are antecedente penale*”;

3) a concluzionat divergent mai întîi în descriptiv că „*prima instanță incorect a constatat circumstanțele cauzei*”, apoi în dispozitiv că „*În rest, sentința se menține*”, nefiind clar în care parte și de ce a fost menținută o sentință viciată de drept.

Circumstanțele expuse atestă în mod lucid că ambele instanțe nu au judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece au adoptat hotărîri care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, dispozitivul hotărîrii este expus neclar, fiind aplicate pedepse inculpatului individualizate contrar prevederilor legale și că recursurile de pe rol sunt întemeiate.

10. În instanța de apel, avocatul Isiumbeli Valeriu în numele inculpatului Anastasov Gheorghe a declarat apel suplimentar asupra hotărîrii Judecătoriei Comrat din 21.12.2011, prin care a solicitat casarea acesteia cu numirea unei hotărîri, prin care inculpatul Anastasov Gheorghe să fie achitat, invocînd faptul că terenul respectiv este proprietate privată, fapt care se probează prin declarațiile martorilor învinuirii cum sunt Topal T., Scurtu S., Munteanu P., Buiucli E., Nezaliiov P., și prin declarațiile

inculpatului în ședința de judecată. Din materialele dosarului și din probele acumulate cu certitudine s-a stabilit că titlurile asupra terenurilor de pământ inclusiv și a lui Anasatsov Gh. Au fost alcătuite și scrise la Institutul de proiectare Chișinău în temeiul contractului semnat cu cet. Ruissu, care și le-a adus pentru semnare și care au fost semnate de trei persoane oficiale și nimeni din ei nu a observat că în titlurile de autentificare inclusiv și în titlu pe numele lui Anastasov Gheorghii a fost indicat dispoziția Primarului Budjac nr. 10-3/16 din 06.11.2000, din probele din dosar cu certitudine nu s-a dovedit că această dispoziție este adoptată de Anastasov Gheorghii. Că el personal a format titlul pe numele lui și pe numele altor persoane.

Nu sunt bazate pe lege și faptul că, hotărârea Judecătorei Comrat din 16.01.2002 (f.d.38 vol. I) a fost anulat Decizia Consiliului nr. 5 din 01.06.2000 putea să fie contestat de către Anastasov Gheorghii deoarece în calitate de pârît pe această acțiune este Consiliul local și nici de cum Primarul, consiliul a refuzat în admiterea sesizării procurorului și nici de cum Primarul, conform procedurii civile, Primarul ne fiind parte pe acest proces nici de cum nu putea contesta această hotărâre. Acest act juridic a produs efecte din momentul primirii până la anularea lui și era legitim, este vorba de stabilitatea raporturilor juridice în detrimentul art. 6 al CEDO și nici de cum nu poate fi vorba de culpa lui Anastasov Gheorghii.

Totodată, apărarea a invocat faptul că, nu și-a găsit confirmarea în ședința de judecată capătul învinuirii precum că el a pricinuit daune organului public considerabil în sumă de 86 988 lei prin înregistrarea dreptului de proprietate la 13.09.2007, deoarece titlul de autentificare ca act juridic până în prezent este în vigoare și contractul de donație (f.d. 46-52 vol. I), decizia OCT Comrat privind înregistrarea proprietății nu a fost contestat și nu este considerată nulă.

11. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 decembrie 2015, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate de către inculpatul Anastasov Gheorghii și avocații acestuia Covalenco S. și Isiumbeli Valeriu.

A fost admis apelul declarat de procuror, casată sentința primei instanțe, inclusiv din oficiu în baza art. 409 alin. (2) și pronunțată o nouă hotărâre, după cum urmează:

Anastasov Gheorghii se recunoaște vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (2) lit. b) Cod penal, cu stabilirea pedepsei de închisoare pe un termen de 4 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere în organele publice de stat pe termen de 3 ani.

În baza art. 90 Cod penal, se suspendă condiționat executarea pedepsei cu aplicarea termenului de probațiune de 2 ani.

S-a admis integral acțiunea civilă a Primăriei s. Bugeac. S-a dispus încasarea de la Anasatsov Gheorghii suma de 86 988 lei în bugetul primăriei Bugeac, cu titlu de prejudiciu material.

11.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, deși prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și încadrarea juridică a faptelor, însă în partea constatatoare a sentinței, contrar prevederilor art. 394 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, a omis descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii.

Astfel, instanța de apel a constatat următoarea stare de fapt, Anastasov Gheorghii, deținând funcția de primar al s. Bugeac, r-nul Comrat UTA Găgăuzia, fiind o persoană cu funcție de demnitate publică, în temeiul pct. 16) art. 38 al Legii nr. 186-XIV din 06 noiembrie 1998 „Cu privire la administrația publică locală” fiind obligat să

administreze bunurile care aparțin satului, acționând intenționat, contrar prevederilor art. 10, 12 Cod funciar, conform căruia atribuirea și înstrăinarea terenurilor se referă la competența excepțională a consiliilor locale și se efectuează prin adoptarea deciziilor, urmărind scopul înregistrării și trecerii în proprietatea sa a terenului, la atribuirea căruia el nu avea careva drepturi, a comis următoarele acțiuni. Anastasov Gheorghe la 17 noiembrie 2000 a înregistrat pe numele său actul (titlul) care confirmă dreptul de proprietate la terenul agricol cu suprafața de 3,1296 ha., cu nr. cadastral 9614109026 și prețul normativ de 86 988 lei. Drept temei pentru eliberarea titlului, necătfind la lipsa deciziei Consiliului local, care ar fi oferit dreptul la primirea terenului echivalent, de către Anastasov Gheorghe a fost indicată Dispoziția primarului s. Bugeac nr. 10-3/16 din 06 noiembrie 2000, dispoziție care în realitate nu există.

Ulterior, la 13 septembrie 2007, în baza titlului prezentat de Anastasov Gheorghe a fost înregistrat dreptul de proprietate asupra terenului sus menționat pe numele inculpatului și soției acestuia Anastasova E. la I.S. „Cadastru”, filiala „Comrat”, temei pentru înregistrarea dreptului de proprietate a servit actul (titlul) prezentat de Anastasov Gheorghe.

Prin acțiunile sale intenționate Anastasov Gheorghe a cauzat un prejudiciu material în proporții considerabile intereselor publice ale Primăriei com. Bugeac, r-nul Comrat, UTA Găgăuzia, estimat în sumă de 86 988 lei, ce constituie 4 349, 4 unități convenționale.

Instanța de apel a menționat că, careva probe noi acuzarea și apărarea în instanța de apel nu au prezentat și doar s-a solicitat verificarea probelor cercetate în instanța de fond.

Respingând apelul inculpatului instanța de apel a reținut următoarele probe: declarațiile martorilor Buicli Elena, Topal Trofim, Muntean Pavel Fiodor, Scurtu Svetlana, Nezalizov Petru declarațiile reprezentantului părții civile Leicovici Petru.

Deși inculpatul Anastasov Gheorghe nu și-a recunoscut vina, aceasta se dovedește și prin următoarele înscrisuri din dosarul penal, care au fost cercetate în ședințele instanțelor de fond și apel, și anume:

- procesul-verbal al ședinței Consiliului local al. s. Budjac, r-ul Comrat, din 01.06.2000, prin care se confirmă că inițiativa de atribuire a cotei de teren echivalent - primarilor a aparținut inculpatului Anasatsov;

- procesul-verbal nr. 2 din 03.04.1999 a ședinței comisiei funciare satului Bugeac, potrivit căruia a fost întocmită lista persoanelor care beneficiază de dreptul la cota de teren echivalent (f.d. 11-12, vol. I.);

- prin rezultatele de inspecție a documentelor ridicate în procesul confiscării de la notarul Ganeva L.F. pe data de 23 mai 2011, care confirmă faptul donației de către inculpatul și soția lui fiicei Panova A. a terenului primit de către ei în baza dispoziției primarului satului Bugeac nr. 10-3/16 din 06.11.2000;

- prin hotărârea Judecătoria Comrat din 06 iulie 2002 prin care judecata a casat decizia Consiliului satului Bugeac din 01 iunie 2000 privind atribuirea cotei de teren echivalent pentru primari și conducătorii întreprinderilor (f.d. 38-39); la „ examinarea dosarului menționat reprezentantul consiliului în judecata era primarul Anastasov care cum este indicat în hotărârea judecătoria, a recunoscut acțiunea (acțiunea a fost inițiată de către procurorul cu pretenția privind recunoașterea ilegală și casarea Deciziei Consiliului satului Bugeac nr. 5 din 01 iulie 2000), deoarece la emiterea deciziei consiliul a încălcat legea;

- prin rezultatele cercetării documentelor, primite din OCT Comrat;

- prin răspunsul arhivei raionului Comrat despre faptul că decizia primarului s. Bugeac nr. 10-3/16 din 06 octombrie 2000 în arhiva pentru depozitare nu a fost dat. (f.d. 7, vol. I);
- rezultatele examinării actelor retrase în procesul ridicării de la notarul Ganeva (f.d. 46-52);
- procesul-verbal al ședinței consilierilor consiliului sătesc Budjac, discutând propunerea primarului s. Budjac, Anastasov, consiliul a adoptat decizia privind desemnarea primarilor și conducătorilor;
- copiile de 12 titluri la teren pentru persoane terțe, în care ca și în titlul inculpatului este indicată ca baza pentru atribuirea terenului;
- dispoziția primarului satului Bugeac nr. 10-3/16 din 06 octombrie 2000 nu combat vinovăția inculpatului, iar în afară de aceasta că titlul semnat de - inculpat pentru primire a terenului de către el însuși - dovedește comiterea de către el a infracțiunii de funcție;
- copia carnetului de muncă a inculpatului;
- certificatul primăriei Bugeac din 28 noiembrie 2011, în ce se indică că terenul cu numărul cadastral 9614109026 se referă la fondul privatizat;
- recuzarea Procurorului Cimpoieș, cu care sunt în relații ostile și recuzarea nu a fost examinată. (f.d. 99-101);

Astfel, instanța de apel analizând probele administrate și cercetate de către instanțele de fond și de apel, apreciindu-le prin prisma prevederilor art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării, a constatat că acestea dovedesc cu certitudine faptul că Anastasov Gheorghii, deținând funcția de primar al s. Bugeac, r-nul Comrat UTA Găgăuzia, fiind o persoană cu funcție de demnitate publică, în temeiul pct. 16) art. 38 al Legii nr. 186-XIV din 06 noiembrie 1998 „Cu privire la administrația publică locală” fiind obligat să administreze bunurile care aparțin satului, acționând intenționat, contrar prevederilor art. 10, 12 Cod funciar, conform căruia atribuirea și înstrăinarea terenurilor se referă la competența excepțională a consiliilor locale și se efectuează prin adoptarea deciziilor, urmărind scopul înregistrării și trecerii în proprietatea sa a terenului, la atribuirea căruia el nu avea careva drepturi, a comis următoarele acțiuni.

Anastasov Gheorghii la 17 noiembrie 2000 a înregistrat pe numele său actul (titlul) care confirmă dreptul de proprietate la terenul agricol cu suprafața de 3,1296 ha., cu nr. cadastral 9614109026 și prețul normativ de 86 988 lei. Drept temei pentru eliberarea titlului, necătfind la lipsa deciziei Consiliului local, care ar fi oferit dreptul la primirea terenului echivalent, de către Anastasov Gheorghii a fost indicată Dispoziția primarului s. Bugeac nr. 10-3/16 din 06 noiembrie 2000, dispoziție care în realitate nu există.

Ulterior, la 13 septembrie 2007, în baza titlului prezentat de Anastasov Gheorghii a fost înregistrat dreptul de proprietate asupra terenului sus menționat pe numele inculpatului și soției acestuia Anastasova E. la I.S. „Cadastru”, filiala „Comrat”, temei pentru înregistrarea dreptului de proprietate a servit actul (titlul) prezentat de Anastasov Gheorghii.

Instanța de apel a apreciat critic declarațiile inculpatului Anastasov Gheorghii și le-a calificat drept o metodă de apărare aleasă de către inculpat în scop de a se eschiva de la răspunderea penală pentru fapta comisă și această versiune nu coroborează cu

celelalte probe. Colegiul este de acord cu această apreciere deoarece versiunea inculpatului se combate cu celelalte probe cercetate de instanță.

Concluzia instanței se bazează pe faptul că, versiunea apărării este infirmată de cumulul de probe acumulate și anume, declarațiilor martorului, Topal Trofim, care a comunicat că, „drept temei de atribuire a cotelor de teren echivalent nu putea servi dispoziția primarului, deoarece unicul temei legal poate fi doar Decizia Consiliului Primăriei. Cunoaște despre faptul că Decizia Consiliului prin care inculpatului și conducătorilor de întreprinderi le-a fost atribuite terenuri de pământ a fost anulată, însă nu ține minte cine anume a anulat această decizie.” (f.d. 64, vol. I, 22 vol. II).

Martorul Muntean Pavel, a relatat, că „Temei de eliberare a Titlului este Decizia Consiliului Local al Primăriei, când a semnat titlul pe numele lui Anastasov Gh. în acesta era indicată careva decizie, dar care anume nu ține minte. De ce în registrul de înregistrare a deținătorilor de teren Anastasov Gh. nu figurează nu cunoaște, dar crede că este o greșeală comisă de către angajatul Russu.”(68-69, vol. I, 20, vol. II).

Reprezentantul părții civile Leicovici P., a declarat în cadrul urmăririi penale și în ședința de judecată a instanței de fond, că conform bazei de date a arhivei raionale, de către Consiliul Primăriei com. Bugeac, careva Decizie privind atribuirea lui Anastasov Gh. a cotei de teren echivalent nu a fost emisă. Totodată acesta a explicat care a fost modalitatea de atribuire a cotelor de teren și anume că „acestea au fost repartizate în baza Deciziei Consiliului Primăriei com. Budjac nr. 4 din 08.04.1999 „Cu privire la structurarea listei persoanelor, ce beneficiază de dreptul asupra cotei de teren echivalent”. În aceste liste și în această decizie inculpatul nu figurează” (f.d. 108 vol. I, 24 vol. II).

De asemenea, instanța de fond a apreciat la justa valoare actele cauzei cum sunt: Hotărârea Judecătorie Comrat nr. 2-176/02 din 06 iulie 2002 (f.d. 38-39, vol. I) din care rezultă că Decizia Consiliului Primăriei com. Budjac nr. 5 din 01 iunie 2000, în conformitate cu care primarilor și conducătorilor de întreprinderi de pe teritoriul s. Budjac le-au fost alocate terenuri de pământ a fost anulată; - procesul-verbal de al ședinței Consiliului Primăriei s. Budjac, r-nul Comrat din 01 iunie 2000, prin care se confirmă că inițiativa de a fi atribuite cote de teren echivalent primarilor și conducătorilor de întreprinderi de pe teritoriul com. Budjac aparține anume inculpatului Anastasov Gh.; - procesul-verbal nr. 2 din 03 aprilie 1999 al ședinței Comisiei Funciare a com. Budjac, potrivit căruia în temeiul art. 12 Cod funciar, a fost întocmită lista persoanelor care beneficiază de dreptul la cota de teren echivalent (f.d.11-12, vol. I): - răspunsul de la Arhiva raionului Comrat din 25.05.2011, din care rezultă că careva Decizii a consiliului Primăriei Budjac sau dispoziții a Primarului com. Budjac cu nr. 10-3/16 din 06 noiembrie 2000 în arhivă lipsesc (f.d.7 vol. I).

În speță, dreptul de posesie și folosință asupra terenului nominalizat inculpatul l-a obținut în anul 2000 (data eliberării Titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren nr. 9614109026) adică în perioada când deținea funcția de primar al s. Bugeac, r-ul Comrat. Inculpatul fiind deținătorul acestor drepturi i-a permis ulterior în anul 2007 să înregistreze dreptul de proprietate în Registrul Bunurilor Imobile al ÎS „Cadastru”. Faptul că, la momentul înregistrării terenului Anastasov Gh. nu era persoană cu funcție de demnitate publică, nu poate fi interpretat că acesta nu este subiect al infracțiunii prevăzute de art. 327 Cod penal, din motivele menționate mai sus.

Referitor la argumentul avocatului, precum că, cererea formulată la faza cercetărilor judecătorești, prin care s-a recuzat procurorul, care în opinia apărătorului, a

și fost inițiatorul de a instrumenta această cauză penală, instanța de apel atestă că prin prisma art. 94 Cod procedură penală – nici o plângere, nici o cerere de recuzare nu poate constitui ca mijloc de proba, astfel, instanța de apel a respins argumentul dat.

Cu referire la argumentul apărării că, inculpatul nu cunoștea despre existența Hotărârii Judecătorei Comrat nr. 2-176/02 din 06 iulie 2002, prin care s-a dispus anularea Deciziei Consiliului local al Primăriei Bugeac din 01 iunie 2000, deoarece potrivit textului hotărârii, Primarul Anastasov Gheorghii nu numai că, a fost prezent la examinarea cauzei date, dar și a recunoscut acțiunea înaintată, prin care a invocat că, Consiliul local la emiterea deciziei din 01 iunie 2000 a încălcat legea. Astfel, se evidențiază că, inculpatul cunoștea despre examinarea cauzei date în Judecătoria Comrat, fapt care s-a confirmat și prin declarațiile lui Anastasov Gheorghii date în calitate de inculpat în cadrul ședinței instanței de fond din 06 decembrie 2011, unde ultimul a confirmat că în calitate de Primar al s. Bugeac a participat la ședințele de judecată pe cauza dată.

În urma celor menționate, argumentele inculpatului Anastasov Gheorghii și ale avocatului Covalenco S. privind lipsa probelor de vinovăție, instanța de apel le-a respins ca fiind neîntemeiate, și care contravin probelor în cauză. Nu sunt întemeiate nici argumentele apelului declarat de inculpat privind netemeinica acțiuni civile, deoarece s-a constatat că terenul ilegal atribuit inculpatului și ulterior înstrăinat fiicei acestuia, aparținea autorității publice locale, și reieșind din datele contractului de donație din 30.07.2008 (vol. I, f.d. 46) terenul (nr. cadastral 9614109026 cu suprafața de 3,1296 ha) era evaluat în mărime de 86 988 lei, astfel, prejudiciul material necesar de restituit în beneficiul primăriei s. Budjac.

Referitor la motivele invocate în apelurile declarate precum că, inculpatului Anastasov Gheorghii urma să-i fie aplicată pedeapsa conform prevederilor art. 84 sau 85 Cod penal, deoarece ultimul a comis infracțiunea imputată în termenul de probă când își executa pedeapsa stabilită prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 25.06.2007, instanța de apel le-a considerat nefondate, deoarece potrivit încheierii Judecătorei Comrat din 02.03.2009 (f.d.34, vol. III), conform prevederilor art. 65 alin. (4), 90 alin. (8), 112 alin. (1) și (2) Cod penal, art. 469 alin. (1) pct. 1) și 5); 470 alin. (1), 471 și 472 Cod procedură penală, condamnatului Anastasov Gheorghii i-au fost anulate antecedentele penale până la expirarea termenelor de stingere a acestora. Corespunzător inculpatul Anastasov Gheorghii i-au fost anulate toate incapacitățile și decăderile din drepturi legate de antecedentele penale.

Totodată, instanța de apel a constatat că, argumentele invocate de către procuror sunt întemeiate, deoarece în conformitate cu materialele anexate la dosar, se constată faptul că, Anastasov Gheorghii prin acțiunile sale ilegale a cauzat un prejudiciu esențial intereselor publice, prin care ultimul a abuzat de atribuțiile sale de serviciu și și-a înregistrat dreptul de proprietate asupra unui teren în baza Titlului ilegal eliberat pe numele său.

Abuzul de putere sau abuzul de serviciu este o infracțiune de rezultat, astfel că fapta comisă de Anastasov Gh. s-a finalizat o dată cu înregistrarea dreptului de proprietate asupra terenului, Anastasov Gh. devenind deținătorul dreptului de posesiune, folosință și dispoziție asupra acestui teren, adică la 13.09.2007.

Pornind de la prevederile ar. 327 Cod penal - Abuzul de putere sau abuzul de serviciu, sunt reunite trei variante de tip de infracțiuni și două variante agravante de infracțiuni. Cea de-a doua variantă-tip de infracțiune, prevăzută la lit. b) alin.(2) art. 327 Cod penal, se exprimă în folosirea intenționată de către o persoană cu funcție de

demnitate publică a situației de serviciu, în interes material ori în alte interese personale, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale „persoanelor fizice sau juridice.

Astfel, în opinia instanței de apel, judecata corect a stabilit circumstanțele de fapt și încadrarea juridică a faptei, totodată sentința fiind criticabilă în partea stabilirii pedepsei inculpatului Anastasov Gheorghii.

Mai mult, instanța corect a aplicat pedeapsa inculpatului prin prisma art. 61, 75 Cod penal.

Astfel, conform art. 16 Cod penal infracțiunea săvârșită de Anastasov Gheorghii face parte din categoria infracțiunilor grave, pentru care legea prevede pedeapsă amendă în mărime de la 500 la 1000 unități convenționale sau închisoare de la 2 la 6 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 5 ani. Careva circumstanțe atenuante sau agravante în prezenta cauză nu au fost stabilite.

La stabilirea pedepsei definitive, instanța de apel a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite de către inculpatul Anastasov Gheorghii, și anume de faptul că, inculpatul a comis o infracțiune intenționată, consumată, din categoria infracțiunilor grave, de motivele comiterii infracțiunii, de personalitatea inculpatului care se caracterizează pozitiv, fără antecedente penale, circumstanțele ce permit „stabilirea pedepsei sub formă de închisoare condiționată cu termen de probațiune cu pedeapsa complementară.

În concluzie, având în vedere rezonanța socială precum și periculozitatea acestei infracțiuni, întru asigurarea scopului legii penale și prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni de acest gen, atât de către inculpatul Anastasov Gheorghii și de alte persoane, pentru a elimina senzația de nepedepsire de către organele competente a persoanelor care comit astfel de genuri de infracțiuni, instanța de apel a considerat oportun - stabilirea unei pedepse reale, însă cu suspendarea executării ei conform prevederilor art. 90 Cod penal.

În cadrul examinării cauzei în instanța de fond reprezentatul părții vătămate Leicovici Petru, cu respectarea prevederilor art. 219 Cod procedură penală, a înaintat către inculpat acțiune civilă prin care a solicitat încasarea prejudiciului cauzat în sumă de 86 988 lei.

Deși, în ședința instanței de apel reprezentantul părții civile Leicovici Nicolai a renunțat la acțiunea civilă înaintată, instanța de apel a conchis că aceasta urmează a fi admisă integral.

În acest caz, prejudiciul material cauzat societății locale satului Bugeac este prejudiciul cauzat legat de săvârșirea de către inculpat a acțiunii ilegale. Prejudiciul, prezintă costul terenului, ilegal transformat de către inculpat în favoarea sa, iar ulterior donat fiicei sale. Poziția părții de apărare privind faptul că - prejudiciul nu a fost cauzat primăriei, deoarece terenul se referă la fondul privatizat, de judecată a fost apreciat critic: acțiunile ilegale a inculpatului, realizate de el în anul 2000 au permis lui să transforme ilegal în proprietatea sa, terenul, ce se află pe teritoriul satului Bugeac, prin ce a fost cauzat și prejudiciul material societății locale. Privind existența unui astfel de prejudiciu a fost aflat numai în anul 2007, de la momentul înregistrării de către inculpat a dreptului de proprietate în Registrul bunului imobil.

Astfel, instanța de apel a conchis că urmează a încasa de la inculpat, cu titlu de prejudiciu material, suma de 86 988 lei prejudiciul cauzat administrației publice locale prin acțiunile inculpatului.

12. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Isiumbeli Valeriu în numele inculpatului Anastasov Gheorghii și ultimul, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel și sentința primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul Anastasov Gheorghii să fie achitat. Recurenții invocă că:

- instanța de apel nu a examinat în ordinea de apel circumstanțele ce stabilesc paguba materială și a aplicat soluția adoptate de instanța de fond încasând suma de 86 988 lei;

- instanța de apel nu s-a expus asupra faptului, care este suma prejudiciului la momentul săvârșirii infracțiunii din anul 2000 și care este prejudiciul la momentul înregistrării acestui bun la care Anastasov Gh. a finalizat fața criminală la 13.09.2007, pe când suma de 86 988 lei se iau din contractul de donație fiicei la 30.07.2008;

- lipsește latura obiectivă și latura subiectivă a infracțiunii;

- nu s-a cauzat prejudiciu organului public;

- instanța de apel nu a dat nici o apreciere certificatului Pimăriei Budjac din 28.11.2011 despre faptul că sectorul de pământ atribuit lui Anastasov Gh. nu face parte din proprietatea publică conform art. 12 Cod funciar și art. 296 Cod civil, acest teren este privat;

- prin declarațiile martorilor Topal T., Scurtul S., Munteanu P., Buiucli E., Nezalizov P., și declarațiile inculpatului este clar menționat faptul că terenul respectiv este proprietatea privată. Mai mult, acest fapt a confirmat și partea vătămată în instanța de apel;

- instanța nu a determinat locul și timpul săvârșirii infracțiunii, modul săvârșirii infracțiunii, forma și gradul de vinovăție, motive și consecințele infracțiunii;

- instanța urma să stabilească raporturile juridice, ceea ce a ignorat.

13. Potrivit prevederilor art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a prezentat referință privind opinia asupra recursurilor declarate de avocatul Valeriu Isiumbeli în numele inculpatului Anastasov Gheorghii și ultimul, prin care a menționat că, este de poziția respingerii acestor recursuri, deoarece instanța de apel s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra apelurilor declarate, corect constatând vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate. Din textul deciziei rezultă că aceasta a analizat obiectiv probele administrate și hotărârea cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția de condamnare și această hotărâre corespunde prevederile art. 414, 417 Cod de procedură penală.

14. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de avocatul Valeriu Isiumbeli în numele inculpatului Anastasov Gheorghii și ultimul, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție consideră inadmisibilitatea acestora, deoarece sunt vădit neîntemeiate, din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod

de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

În această consecutivitate se reține că, în recursurile ordinare, avocatul Valeriu Isiumbeli în numele inculpatului Anastasov Gheorghe și ultimul invocă în drept temei de casare a deciziei instanței de apel prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 10) Cod de procedură penală, precum că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu au fost întrunite elementele infracțiuni și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Colegiul penal reține că, aceste temeiuri nu și-au găsit confirmarea în instanța de recurs.

Așadar, Colegiul penal menționează că, temeiul prevăzut de pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, poate fi aplicat în cazul când instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel și nu s-a motivat întemeiat hotărârea judecătorească. Adică, este necesar ca hotărârea pronunțată să fie motivată atât în fapt, cât și în drept.

Din textul recursurilor declarate se evidențiază că, de fapt, autorii nu argumentează ilegalitatea hotărârii instanței de apel din punct de vedere al erorilor de drept invocate sub aspectul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, ce au fost comise la judecarea cauzei.

Totodată instanța de recurs, analizând textul deciziei atacate constată că, temeiul invocat de către recurenți și prevăzute la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, cuprinzând și motivele pe care se întemeiază soluția adoptată. Din textul deciziei recurate se constată că instanța de apel a cercetat toate probele prezentate și le-a apreciat din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității acestora, astfel, probele prezentate au primit o apreciere la justa valoare, iar concluziile făcute de instanțele judiciare ierarhic inferioare rezultă din lucrările dosarului și concordă cu situația factologică.

Totodată, potrivit pct. 37 a hotărârii CEDO în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, se statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși Curtea obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea, noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Prin urmare, argumentele invocate de recurenți privitor la prezența temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul consideră, că nu sunt întemeiate și suficiente pentru desființarea hotărârii instanței de apel.

Cît privește, temeiul invocat de recurenți prevăzut de pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează că, nici acest temei nu și-a găsit confirmare în instanța de recurs.

Colegiul penal relevă, că *obiectul juridic* al infracțiunii imputate îl formează relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, iar obiectul material îl reprezintă sau îl poate reprezenta corpul persoanei ori bunurile mobile sau imobile.

Latura obiectivă a infracțiunii include trei semne: 1) fapta prejudiciabilă care se exprimă în acțiunea sau inacțiunea de folosire a situației de serviciu; 2) urmările prejudiciabile, și anume daunele în proporții considerabile cauzate intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice; 3) legătura causală dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Infracțiunea prevăzută de art. 327 Cod penal este o infracțiune materială și se consumă din momentul producerii daunelor în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice.

Latura subiectivă a infracțiunii se caracterizează prin intenție directă sau indirectă și se exprimă prin interes material și alte interese personale.

În această ordine de idei, Colegiul penal remarcă, că Anastasov Gheorghii la 17 noiembrie 2000 a înregistrat pe numele său actul (titlul) care confirmă dreptul de proprietate la terenul agricol cu suprafața de 3,1296 ha., cu nr. cadastral 9614109026 și prețul normativ de 86 988 lei. Drept temei pentru eliberarea titlului, necătfînd la lipsa deciziei Consiliului local, care ar fi oferit dreptul la primirea terenului echivalent, de către Anastasov Gheorghii a fost indicată Dispoziția primarului s. Bugeac nr. 10-3/16 din 06 noiembrie 2000, dispoziție care în realitate nu există. Ulterior, la 13 septembrie 2007, în baza titlului prezentat de Anastasov Gheorghii a fost înregistrat dreptul de proprietate asupra terenului sus menționat pe numele inculpatului și soției acestuia Anastasova E. la I.S. „Cadastru”, filiala „Comrat”, temei pentru înregistrarea dreptului de proprietate a servit actul (titlul) prezentat de Anastasov Gheorghii.

Astfel, prin acțiunile sale, inculpatul Anastasov Gheorghii a prejudiciat administrația publică locală în suma de 86 988 lei.

Argumentele apărării precum ca terenul care a fost atribuit inculpatului nu face parte din proprietatea publică dar este un teren privat ce nu aparține Primăriei, nu pot fi reținute, or în acest caz inculpatul nu dispunea de dreptul de atribuire a cotei de teren echivalent potrivit art. 12 Codul funciar.

Mai mult, conform materialelor din dosar careva decizii ale Consiliului Primăriei com. Budjac, prin care să-i fie atribuit lotul de teren inculpatului Anastasov Gheorghii, nu sunt, iar decizia Consiliului Nr. 5 din 01.06.2000, prin care primarilor și conducătorilor de întreprinderi de pe teritoriul c. Budjac le-au fost alocate terenuri de pământ a fost anulată prin Hotărîrea Judecătorei Comrat din 06.07.2002, fapt recunoscut și de inculpat.

Din considerentele menționate, Colegiul penal constată că, instanța de apel corect a concluzionat și a admis acțiunea civilă a primăriei, încasînd de la inculpat în bugetul primăriei suma de 86 988 lei cu titlul de prejudiciu material.

Totodată, instanța de apel just a menționat că, „... a apreciat critic declarațiile inculpatului Anastasov Gheorghii și le-a calificat drept o metodă de apărare aleasă de către inculpat în scop de a se eschiva de la răspunderea penală pentru fapta comisă și această versiune nu coroborează cu celelalte probe.”

Or, versiunea apărării este infirmată de cumulul de probe acumulate și anume, declarațiilor martorului, Topal Trofim, care a comunicat că, „drept temei de atribuire a cotelor de teren echivalent nu putea servi dispoziția primarului, deoarece unicul temei legal poate fi doar Decizia Consiliului Primăriei. Cunoaște despre faptul că

Decizia Consiliului prin care inculpatului și conducătorilor de întreprinderi le-a fost atribuite terenuri de pământ a fost anulată, însă nu ține minte cine anume a anulat această decizie.” (f.d. 64, vol. I, 22 vol. II).

Martorul Muntean Pavel, a relatat, că *„Temei de eliberare a Titlului este Decizia Consiliului Local al Primăriei, când a semnat titlul pe numele lui Anastasov Gh. în acesta era indicată careva decizie, dar care anume nu ține minte. De ce în registrul de înregistrare a deținătorilor de teren Anastasov Gh. nu figurează nu cunoaște, dar crede că este o greșeală comisă de către angajatul Russu.”* (68-69, vol. I, 20, vol. II).

Reprezentantul părții civile Leicovici P., a declarat în cadrul urmăririi penale și în ședința de judecată a instanței de fond, că conform bazei de date a arhivei raionale, de către Consiliul Primăriei com. Bugeac, careva Decizie privind atribuirea lui Anastasov Gh. a cotei de teren echivalent nu a fost emisă. Totodată acesta a explicat care a fost modalitatea de atribuire a cotelor de teren și anume că *„acestea au fost repartizate în baza Deciziei Consiliului Primăriei com. Budjac nr. 4 din 08.04.1999 „Cu privire la structurarea listei persoanelor, ce beneficiază de dreptul asupra cotei de teren echivalent”. În aceste liste și în această decizie inculpatul nu figurează”* (f.d. 108 vol. I, 24 vol. II).

De asemenea, instanța a apreciat la justa valoare și actele cauzei cum sunt: Hotărârea Judecătorie Comrat nr. 2-176/02 din 06 iulie 2002 (f.d. 38-39, vol. I) din care rezultă că Decizia Consiliului Primăriei com. Budjac nr. 5 din 01 iunie 2000, în conformitate cu care primarilor și conducătorilor de întreprinderi de pe teritoriul s. Budjac le-au fost alocate terenuri de pământ a fost anulată; - procesul-verbal de al ședinței Consiliului Primăriei s. Budjac, r-nul Comrat din 01 iunie 2000, prin care se confirmă că inițiativa de a fi atribuite cote de teren echivalent primarilor și conducătorilor de întreprinderi de pe teritoriul com. Budjac aparține anume inculpatului Anastasov Gh.; - procesul-verbal nr. 2 din 03 aprilie 1999 al ședinței Comisiei Funciare a com. Budjac, potrivit căruia în temeiul art. 12 Cod funciar, a fost întocmită lista persoanelor care beneficiază de dreptul la cota de teren echivalent (f.d.11-12, vol. I): - răspunsul de la Arhiva raionului Comrat din 25.05.2011, din care rezultă că careva Decizii a consiliului Primăriei Budjac sau dispoziții a Primarului com. Budjac cu nr. 10-3/16 din 06 noiembrie 2000 în arhivă lipsesc (f.d.7 vol. I).

În speță, dreptul de posesie și folosință asupra terenului nominalizat inculpatul l-a obținut în anul 2000 (data eliberării Titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren nr. 9614109026) adică în perioada când deținea funcția de primar al s. Bugeac, r-ul Comrat. Inculpatul fiind deținătorul acestor drepturi i-a permis ulterior în anul 2007 să înregistreze dreptul de proprietate în Registrul Bunurilor Imobile al ÎS „Cadastru”. Faptul că la momentul înregistrării terenului Anastasov Gh. nu era persoană cu funcție de demnitate publică, nu poate fi interpretat că acesta nu este subiect al infracțiunii prevăzute de art. 327 Cod penal, din motivele menționate mai sus.

Cu referire la temeiul pentru recurs semnalat de autori - *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*, specificat la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, instanța de recurs menționează, că recurentul nu desfășoară în ce constă încălcarea individualizării pedepsei. Mai mult, nu este înțeleasă poziția recurenților, care solicită achitarea inculpatului Anastasov Gheorghii, totodată invocând temeiul că s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale. Prin urmare instanța de recurs nu se va expune asupra acestui temei.

În opinia Colegiului, instanța de apel s-a expus asupra tuturor probelor, elucidând faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, pătrunzând în esența problemei de fapt și de drept, cercetând amănunțit aspectele învinuirii înaintate și a apreciat conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală fiecare probă, iar în concluziile sale a motivat admiterea unor probe și respingerea altora conform art. 394 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală. Astfel, instanța de recurs statuează că, nu se constată prezența a careva dubii privind nevinovăția inculpatului, în săvârșirea acțiunilor incriminate lui.

Referitor la invocarea recurențelor precum că, în ședința instanței de apel reprezentantul părții civile Leicovici Nicolai a renunțat la acțiunea civilă înaintată și instanța de apel a conchis că aceasta urmează a fi admisă integral.

Colegiul penal menționează că, potrivit prevederilor art. 219 Cod procedură penală, acțiunea civilă în procesul penal poate fi înaintată în două cazuri: în cazul când prejudiciu a fost cauzat nemijlocit prin acțiunile interzise de legea penală sau când prejudiciul cauzat este legat cu săvârșirea acțiunii. În acest caz, prejudiciul material cauzat societății locale satului Bugeac este prejudiciul cauzat legat de săvârșirea de către inculpat a acțiunii ilegale. Prejudiciul, prezintă costul terenului, ilegal transformat de către inculpat în favoarea sa, iar ulterior donat fiicei sale. Poziția părții de apărare privind faptul că - prejudiciul nu a fost cauzat primăriei, deoarece terenul se referă la fondul privatizat, de judecată a fost respins ori acțiunile ilegale a inculpatului, realizate în anul 2000 au permis lui să transmită ilegal în proprietate, terenul, ce se află pe teritoriul satului Bugeac, prin ce a fost cauzat și prejudiciul material societății locale.

În concluzie, rezumând cele expuse mai sus, constatând că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanța de apel în privința inculpatului Anastasov Gheirghi, nefiind identificată de instanța de recurs vreo eroare judiciară, ce ar putea servi drept temei de casare a hotărârii atacate, Colegiul penal consideră ca fiind nefondate criticile formulate de către recurenți în recursurile ordinare declarate, din care considerente se impune soluția privind inadmisibilitatea recursurilor ca fiind vădit neîntemeiate.

15. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocatul Valeriu Isiumbeli în numele inculpatului Anastasov Gheorghii și de ultimul, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 decembrie 2015, în cauza penală în privința lui *Anastasov Gheorghii Vasiliu*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Publicată integral la **23 noiembrie 2016.**

Președinte:

Ion Guzun

Judecători:

Oleg Sternioală

Nicolae Craiu